

Ondrejove LISTY

Mesačník farnosti KOPRIVNICA

ročník III. číslo 11/2015

Rozprávka o dvoch bratoch (3)

Márnotratný syn sa stáva obrazom každého človeka, „Adama“, ktorým sme my všetci. Toho Adama, ktorému teraz Boh vyšiel v ústrety, a ktorého nanovo prijal do svojho domu.

Otec prikazuje sluhom, aby priniesli „prvé rúcho“. V našom preklade „najlepšie šaty“. Toto „prvé rúcho“ je odkazom na stratené rúcho milosti, do ktorého bol človek zaodetyl na počiatku, a ktoré hriechom stratil. Teraz mu je toto rúcho – rúcho synovstva – opäť darované. V slávnosti, ktorú dal otec vystrojiť, vidíme obraz slávnosti viery, slávnosti krstu aj Eucharistie, ktorá je predobrazom večnej sviatočnej hostiny. Grécky text hovorí, že starší brat počuje pri návrate domov „symfóniu a chóry“, čo je znova obraz symfónie viery, ktorá kresťanské bytie premieňa na radosť a oslavu.

V tomto jednaní otca vidíme líniu Starého zákona. Konkrétnie postoj Boha, Otca, ako sa nachádza v Knihe proroka Ozeáša. Tu sa hovorí o vierolomnosti vyvoleného národa: „Môj ľud sa zatvrdil vo svojej nevere; vzývajú Bála, ale on im

nepomáha.“ (Oz 11, 2) Boh však vidí aj to, že tento národ je ubity. A tu sa stane presne to, čo je opísané v našom podobenstve: „Srdce sa vo mne obracia, budí sa moje zlutowanie. Nevylejem svoj rozpálený hnev, neznivočím zase Efraim, ved' som ja Boh, a nie človek, Svätý uprostred teba...“ Keďže Boh je Boh, je Svätý. Preto koná tak, akoby nemohol konať žiadnen človek. Boh má srdce a toto srdce sa takpovediac obracia proti Nemú samému. Tu sa u proroka, podobne ako v evanjeliu, stretávame so slovom „súcit“. Toto slovo je v biblickom jazyku vyjadrené cez obraz materského lona. Nejde tak len o citové vzplanutie. Boh túži, aby človek žil, tak ako matka, ktorá dáva život dieťaťu. Preto Božie srdce mení hnev a trest obracia v odpustenie... (ideme ďalej)

Milan Supek, farár

KAŽDODENNÁ

Vidieť bez oddychu - človeka,
rozdávať zo seba, čo máte.

Milovať bez medzí, pravdivo.
Byť misericordes sicut Pater.

Katarína Malíková

Misijná spoločnosť sv. Vincenta de Paul - vincentíni –

Vincentíni sú misijnou spoločnosťou, ktorá má nerehoľný charakter. Je to spoločenstvo misijných kňazov a spolubratov, ktorí sa ale riadia rehoľnými pravidlami. Zaväzujú sa podľa evanjelií ových rát sľubom čistoty, chudoby, poslušnosti a výtrvalosti v službe núdznym. Známi sú tiež pod menom lazarišti (pomenovanie podľa opátstva sv. Lazára v Paríži, kde mali prvý dom). Venujú sa pastoračnej i charitatívnej činnosti.

„Otec chudobných“ a „apoštol lásky“. Za takého je považovaný zakladateľ spoločnosti, sv. Vincent de Paul. Pochádzal z chudobnej francúzskej vidieckej rodiny. Absolvoval štúdium teológie. No počas svojho života zakúšal aj silné pochybnosti o Bohu, uvedomoval si prázdro, neužitočnosť svojho kňazského života. Až jeho pôsobenie vo farnosti na parížskom vidieku predstavuje preňho obdobie nového života a nového vnímania daru kňazstva. Tu odhaľuje materiálnu a duchovnú biedu svojej doby a celý svoj ďalší život zasvätil službe a evanjelizácii chudobných. Jeho život sa premieňa na cestu nasledovania Ježiša – misionára a v roku 1625 zakladá v Paríži Spoločnosť kňazov misionárov. Neskôr, spolu so sv. Lujzou de Marillac, zakladajú aj ženskú vetvu – Spoločnosť dcér kresťanskej lásky (vincentky).

Sv. Vincent duchovne čerpal a vychádzal zvlášť z Evanjelia podľa Lukáša, ktoré je nazývané aj evanjeliodrom chudobných. Lukáš zaznamenáva veľké podobenstvá o Božom milosrdenstve (o márnoratnom synovi, o stratenej ovci, o milosrdnom Samaritánovi, o stratenej drachme...). Príklad Ježiša, viedol sv. Vincent konáť podobne. Kristus je v centre vincentkej spirituality a misionárskej stratégie.

Sv. Vincent vidí Krista v chudobnom a chudobného v Kristovi. Kristus – misionár je podľa neho neoddeliteľný od Krista – služobníka, misia a dobročinná láska sú hlboko späté. A ako je to s nami? Máme dostatočne otvorené oči i srdce? Možno by nás z nášho pohodlia a zaužívaného stereotypu, „mohli vyrušiť“ slová sv. Vincenta: „Musíme utekať na pomoc bližnemu, ako keď horí.“

Slovenská provincia vincentínov má komunity v Bratislave, v Banskej Bystrici a v Bijacovciach. Venujú sa hlavne ľudovým a zahraničným misiám, službe vo väzniciach, duchovným cvičeniam.

Ludové misie (nazývané aj farské) sú akýmisi duchovnými cvičeniami pre celú farnosť. Ich cieľom je dôkladná duchovná obnova všetkých farníkov. Práve zástupcovia vincentínov majú vykonať misie aj v našej farnosti, počas pôstneho obdobia, v roku 2017. *Eva Boglarská*

Milosrdenstvo je kráľovnou všetkých čností —

Pápež František vyhlásil tento rok za Svätý rok milosrdenstva. Začal sa na slávost Nepoškvrneného počatia

Panny Márie 8. decembra a zavŕší sa 20. novembra 2016, v nedeľu Nášho Pána Ježiša Krista, Kráľa vesmíru a živej tváre

Otcovho milosrdenstva. Obrad začiatku jubilea spočíva v otvorení tzv. svätej brány. Je to brána, ktorá je otvorená iba počas sv. roka, inak je zamurovaná. Svätú bránu majú všetky štyri hlavné baziliky: sv. Petra, sv. Jána v Lateráne, sv. Pavla za hradbami a Santa Maria Maggiore. Sväté brány na ostatných bazilikách budú otvorené po Bazilike sv. Petra, ktorú otvoril Sv. Otec 8. decembra pri vyhlásení Svätého roku milosrdenstva. Milosrdenstvo je témou veľmi drahou pre pápeža Františka, ktorý to vyjadril už ako biskup, keď si zvolil heslo "Miserando atque eligendo" (Poľutovaniahodný, ale

vyvolený). Milosrdenstvo je cesta, ktorá spája Boha a človeka, lebo otvára srdce nádeji, že sme navždy milovaní, napriek našej ohraničenosťi hriechom. Sv. Otec nás povzbudzuje ku konaniu skutkov telesného a duchovného milosrdenstva, aby sa nikto v našej blízkosti necítil nepríjemný, osamotený a bez lásky. „*Budte milosrdní, ako je milosrdný váš Otec.*“ Počas slávenia svätého roka budeme ďakovať Bohu za dar pápeža sv. Jána Pavla II. – pápeža Božieho milosrdenstva, ktorý nás oboznámil s obsahom posolstva, ktoré dal Pán Ježiš sv. Faustíne.

Posolstvo Svätého Otca Františka k Svetovému dňu migrantov a utečencov

Božia láska túži dosiahnuť každého. V našej dobe neustále silnejú migračné toky vo všetkých častiach planéty: utečenci a ľudia na útek zo svojej vlasti sú výzvou pre jednotlivcov i skupiny. Migranti sú naši bratia a sestry, ktorí hľadajú lepší život ďaleko od chudoby, hladu, vykoristovania. Biblické zjavenie nás povzbudzuje, aby sme sa ujímali cudzincov a v tvári druhého spoznávali črty Ježiša Krista. Každý z nás je skutočne zodpovedný za svojho blízkeho. Je nevyhnuteľné, aby bola verejná mienka korektnie informovaná, aby sa predišlo neoprávnene-

ným obavám a špekuláciám na úkor migrantov. *Agnesa Billá, Eva Kočišová*

„Betlehem bez Židov, Arabov a utečencov.“

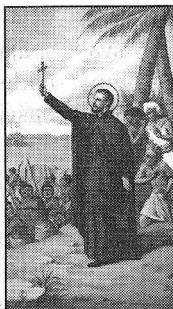
Kalendár svätých

Svätý František Xaverský, knňaz a misiónár, sviatok: 3. december
Význam mena František: slobodný (zast. nem.), patrón Japonska, Indie; misií, misiónarov, námorníkov

Narodil sa 7. apríla 1506 na zámku Xavier, nedaleko Pamplony v severnom Španielsku. V r. 1526 prichádza študovať

do Paríža. So svojím krajanom Ignácom z Loyoly sa stretáva v r. 1529. Po piatich rokoch štúdia získava akademický titul „magister umenia“. Spolu s Ignácom a ďalšími spoločníkmi skladá v r. 1534 sľuby na Montmartre a ešte rok študuje teológiu. V r. 1537 je v Benátkach vysvätený za knňaza. So svojimi šiestimi spo-

ločníkmi chceli putovať do Svätej zeme, ale cesty blokovali moslimskí Turci, preto požiadali pápeža, či by nemohli nahradíť cestu úplnou poslušnosťou pápežovi. Tak vznikla Spoločnosť Ježišova – jezuiti. V r. 1540 bola rehoľa uznaná a František odchádza spolu so Šimonom Rodriguezom do Portugalska. O rok odchádza do Indie ako apoštolský nuncius, evanjelizovať východnú Indiu, kde rozvíja svoj apoštolát. V r. 1549 odišiel do Japonska, kde preložil kresťanské vyznanie viery. Keď odchádzal, Japonsko už malo 2000 veriacich. V roku 1552 sa rozhodol odísť do Číny. Cestou ochorel a zomrel vyčerpaný, tak-

mer sám, na ostrove Sancian pri čínskom pobreží, neďaleko Kantonu. Bol jedným z najväčších kresťanských misionárov, dokázal sa zziť s národom, kde pôsobil, vedel pritiahať k misionárskej práci domorodcov a vo svojej vlasti prebúdzať záujem o toto záslužné dielo. Pápež Pavol V. ho v roku 1619 vyhlásil za blahoslaveného a o tri roky neskôr ho pápež Gregor XV. spolu s Ignácom vyhlásil za svätého. V r. 1748 bol vyhlásený za patróna Ďalekého východu a v r. 1927, ho pápež Pius XI. vyhlásil spolu so sv. Teréziou z Lisieux za patróna všetkých misií.

Mária Fečová

DOPLŇOVACÁ

Posledná hláska prvého výrazu je zároveň prvou hláskou druhého výrazu. Všetky výrazy sú päthláskové a tajnička je v strednom stĺpci.

Anna Polčová

1.	P			A
2.	P			A
3.	P			A
4.	P			A
5.	P			A
6.	P			A
7.	P			A
8.	P			A
9.	P			A
10.	P			A
11.	P			A
12.	P			A
13.	P			A
14.	P			A
15.	P			A
16.	P			A

LEGENDA:

- posypanie • hlavné mesto ČR
 - dalo do pohybu • vstala z mŕtvych
 - Svätý otec • svetlo
 - zaznamenajte text • krstné meno Benedikty z Kríza
 - povlak • časť ľudského tela
 - neverec • mesto na Slovensku
 - prejav úcty • okrasný rôznofarebný kvet
 - vlakové nástupište • učenie
 - opak škaredého • mesto v južnom Portugalsku
 - trhnutie • jedna z Božských čnosti
 - Pepsi Cola • krajina Matky Terezy
 - čistiaci prostriedok na zuby • vôňa
 - pohyb • objavila
 - bolo na paši • darovanie sa
 - „help“ po slovensky • cestná komunikácia
 - odošle • latinsky „otvor sa“
- POMÔCKA:** Évora